

Marcel: "Jij zit voor tachtig procent in de shit!"

Achter de schermen bij de Afrikaanse olifanten in Safaripark Beekse Bergen.

De komende GirafPas Ledendag is in Safaripark Beekse Bergen. Presentator Marcel Kuijer neemt alvast een kijkje. Achter de schermen wel te verstaan. Samen met diervorzorger Rolf Veenhuizen gaat hij naar de Afrikaanse olifanten en hij mag zelfs helpen bij de training.

De verzorger

Rolf Veenhuizen werkt nu ruim negen jaar als diervorzorger bij Safaripark Beekse Bergen. "In het begin worden alle diervorzorgers allround ingezet in het safaripark. Later kun je een vaste afdeling krijgen. Eigenlijk heb ik niet echt een voorkeur voor één diersoort. Wel wist ik als kind al dat ik in een dierentuin wilde werken. Toen ik vijf jaar was, had ik plattegronden van dierentuinen op mijn kamer hangen. Vandaar dat ik de opleiding diervorzorging op het Groenhorst College in Barneveld heb gevolgd. Met dieren in een dierentuin werken is machtig mooi, altijd afwisselend en altijd oppassen. Ik werk nu al een tijd op de afdeling olifanten, giraffen, zebra's, bavianen en sabelantilopen."

Met de safari-jeep rijden we direct 'off road' naar het olifantenverblijf. Rolf steekt van wal: "Onze bul (mannetjes-olifant – red.) heet Calimero en de zes dames (koeien – red.) heten Erna, Shiba, Linda, Carla, Olga en Dzomba. Olifantenkoe Dzomba is in september nieuw bij ons gekomen uit de dierentuin in Duisburg. We hopen dat ze uiteindelijk een jong zal krijgen."

Inmiddels staan Marcel en Rolf aan de achterzijde van het buitenverblijf van de olifanten. Publiek mag hier niet komen, vandaar dat een aantal nieuwsgierige olifanten komt kijken.

Marcel: "Er lopen bavianen bij de olifanten... Dat gaat dus goed samen. Met welk dier heeft een olifant het moeilijk?"

Rolf: "In het wild kunnen Afrikaanse olifanten nog wel eens worden aangevallen door een hongerige leeuw, maar eigenlijk vormt alleen de mens een bedreiging voor ze. Zowel vanwege de stroperij als door de beperking in leefruimte. Onze olifanten komen allemaal uit Zimbabwe en hebben de vrije natuur gekend. De vijf olifantenkoeien leefden in het wild, maar in een te klein gebied."

Als er te veel olifanten zijn, is dat schadelijk voor een gebied. Daarom is in een aantal gebieden besloten om groepen olifanten af te schieten. Jonge olifanten konden gespaard blijven, omdat die zich gemakkelijker kunnen aanpassen. Ze zijn ondergebracht in verschillende dierentuinen."

Marcel: "Dat klinkt niet echt leuk, maar het is dus wild-behoud. En Calimero, waar komt hij vandaan? En waarom die naam voor een reuzenolifant?"

Rolf: "Calimero is nu de grootste olifant in een dierentuin in Europa, maar hij is als babyolifant in de dierentuin in Rome gekomen. In Italië was er een stripolifantje dat Calimero heette. Wij hebben deze bul uit de dierentuin in Bazel overgenomen in de hoop dat hij kalveren gaat voortbrengen."

Olifanten Erna en Shiba dralen voor het hek. Krijgen zij eten van verzorger Rolf, of wat komt hij doen?

Rolf: "Alle olifanten zijn verschillend. Ze hebben een eigen karakter. Deze twee zijn nieuwsgierig en ze herkennen mij. Zelfs als ik in mijn vrijetijdskleding kom weten ze dat ik het ben."

Marcel: "Ze herkennen je dus blijkbaar niet aan de kleur van je werkkleding. Zien olifanten sowieso kleur?"

Rolf: "Olifanten zien per definitie niet goed. Ze hebben kleine ogen. Wel ruiken en horen ze goed. Hun slurf kunnen ze alle kanten op sturen, zodat ze alles ruiken. Daarnaast hebben ze grote oren waar ze heel goed mee horen. Ze communiceren met elkaar op een andere frequentie. Met verschillende geluiden kunnen ze elkaar begroeten of waarschuwen. Over grote afstanden, tot wel tien kilometer. Uit een onderzoek blijkt dat olifanten ook via hun voetzolen de waarschuwing van andere olifanten voelen."

Marcel: "Hoe ziet eigenlijk jouw werkdag eruit?"

Rolf: "Mijn dag start om negen uur en ik ruim zo'n tachtig procent van de dag mest op."

Marcel lacht: "Jij zit dus voor tachtig procent in de shit! Je ruikt er niet naar..."

Rolf: "De uitwerpselen van olifanten stinken ook niet zo. Roofdierenmest stinkt wel, vind ik. Per dag schep ik samen met mijn collega's zo'n tweeduizend kilo mest weg, bij alle dieren die we verzorgen."

